

Матеріали XIX наукової конференції ТНТУ ім. І. Пулюя, 2016

УДК 94(477)

Романюк Р. – ст. гр. ОКС-206, викладач-методист Школьна В.С.

Технічний коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

ПРОБЛЕМИ СПІЛКУВАННЯ СТУДЕНТІВ

Romanyuk R., lecturer-methodologist Shkolna V.

PROBLEMS OF COMMUNICATION STUDENTS

Сучасна молодь мало цікавиться культурою, надаючи перевагу більш простим засобам самовираження, тому це негативно відображається на рівні спілкування.

Люди, які мають бідну мислетворчу здатність, часто використовують у спілкуванні інвективи. Інвективна лексика і фраземіка – це образливе слово, лайка, словесний випад. Лайка, за твердженням сучасних учених, допомагає людині психічно розвантажитися, уникнути стресу, що важливо з огляду на масову невротизацію населення. На превеликий жаль, студентська молодь вживає інвективи не тільки й не стільки як психотерапевтичний засіб, а й як частину спілкування, вважає повноправною складовою повсякденної культури.

Бракує сучасному студентові ввічливості, чемності, вміння з гідністю вийти з важкої ситуації завдяки доброму слову, а не через лихослів'я або образливі слова. Лайливі, брутальні слова вживають без особливої на те причини, просто так – для заповнення пауз між словами, аби «прикрасити» мовлення. В. Гумбольдт стверджував, що за станом мови у суспільстві можна робити висновки про стан культури. Хіба сучасне українське мовлення не є підтвердженням правдивості цих слів німецького філософа?

Брудне мовлення є виявом запаскудженості душ, симптомом морального нездоров'я народу.

Сьогодні всі ми бачимо і відчуваємо повсякденно, що культура спілкування в українському суспільстві вкрай низька. Адже ні для кого не секрет, що ми маємо катастрофічну ситуацію з культурою мови і спілкування молоді. Проблема мовлення сучасного студента у тому, що йому притаманні в більшості такі негативні для культури мови риси, як низька грамотність, лексична бідність, невміння вислухати співрозмовника, невисокий загальний рівень розвитку. Особливої уваги потребує вживання в мовному середовищі студентства слів-паразитів, сленгу та жаргонізмів. Окремо потрібно сказати про суржик, який став рідним не лише простим людям, а й для інтелігентних, проник на телебачення, до газет. І вже зовсім недопустимо культурній і вихованій людині вживати у спілкуванні нецензурні слова, лайку. Більше того, сучасна українська література втратила свою чистоту, про яку так зворушливо писав О. Гончар: «Слово – категорія моральна. Українська

пісня свідчить про чистоту й цнотливість українського слова. Я виріс у хаті, де не було лихослів'я. Де навіть черкання (згадування чорта) вважалось гріхом». Лайлива лексика в літературі – державний злочин, який має бути покараний якщо не судом, то суспільним осудом.

Психологічне опитування проведене серед студентської молоді, спрямоване на перевірку наявності Інтернет-залежності, дало такий результат: «Живе спілкування – не для сучасної молоді». Виявилось, що більшість дітей молодшого віку, підлітків та навіть юнаків і дівчат у зрілому віці нехтують сім'єю, роботою, навчанням та особистим життям заради зайвої годинки-другої віртуального спілкування, онлайн-ігор, перегляду світлин і новин друзів та знайомих. Звісно ж, інтернет-спілкування простіше: спершу здається, що воно приносить лише користь, адже як би там не було, а ми спілкуємося, знайомимося та ділимося враженнями. Зрештою, так простіше - тут можна зіграти, видавши себе за людину, якою ви би хотіли бути. У соціальних мережах, як от «ВКонтакте» «Однокласниках» чи «Facebook» людина просто намагається втекти від реальних проблем. Незважаючи на такий серйозний недолік мережі Інтернет, варто зазначити, що насправді проблема лежить набагато глибше, Інтернет-залежність — це тільки один з їхніх проявів.

Сучасна молодь у теперішньому ХХІ столітті майже повністю вичерпала усі вміння та властивості простого спілкування. У цьому лексиконі (а ніяк інше таку «мову» назвати неможливо!) більше переважають брутальні вислови, жаргони та інші «слова-паразити», які так чи інакше локально засмічують звичайне спілкування.

У час сьогодення молоді люди вважають, що такий тип мовлення є актуальним у сучасному суспільстві і подекуди «модним».

Загалом, кожна сучасна молода людина повинна дбати по свою мовленнєву культуру в будь-яких ситуаціях, а отже уважне ставлення держави до молодого покоління, точніше до його мовленнєвої культури – це запорука кращого майбутнього. Наша державна мова – українська. І це не лише наше минуле, це – наше майбутнє. Насамкінець, зазначу - необхідно плекати рідну мову та спілкуватися правильно, адже якість мовленнєвого етикету молоді залежить, перш за все, від нас самих!